## Voorstel tot opname van de trage weg tussen de Deurnevoetweg en de Borgeindstraat als gemeenteweg

### 1. Bestaande wandelverbinding met een langdurig openbaar gebruik

De trage weg tussen de Deurnevoetweg en de Borgeindstraat vormt een bestaande wandelverbinding die reeds gedurende vele decennia feitelijk door het publiek wordt gebruikt. De verbinding heeft daardoor in de praktijk een duidelijke functie als trage weg en als wandelverbinding tussen beide straten.

Het feit dat deze weg niet is opgenomen in de Atlas der Buurtwegen van 1841, betekent op zichzelf niet dat het huidige feitelijke gebruik of het openbare karakter van de verbinding daarmee wordt uitgesloten. De Atlas der Buurtwegen vormt immers een historische momentopname. Voor de beoordeling van het huidige statuut en het openbare karakter zijn ook latere ontwikkelingen, het langdurige feitelijke gebruik en de wijze waarop de weg doorheen de jaren door het publiek werd gebruikt, relevant.

De beschikbare historische documenten zoals kaarten en andere bewijsstukken die bij dit voorstel worden gevoegd, dienen dan ook in hun geheel te worden beoordeeld. Zij tonen aan dat de verbinding niet gaat om een louter incidenteel of recent gebruik, maar om een bestaande doorgang die gedurende meer dan 30 jaar door wandelaars en fietsers uit de omgeving werd en nog steeds wordt gebruikt.

### 2. Feitelijk gebruik

Het gebruik van de weg beperkt zich niet tot één of enkele private eigenaars of gebruikers van aanpalende percelen. De verbinding wordt gebruikt als wandelroute door personen uit de omgeving en heeft daarmee een functie die verder reikt dan het louter ontsluiten van private eigendommen.

Het langdurige gebruik vormt een belangrijk feitelijk gegeven bij de beoordeling van het openbare karakter van de verbinding. Het gaat om een doorgang die zich doorheen de jaren als wandel- en fiets verbinding in het lokale netwerk van trage wegen heeft ontwikkeld.

Dat de weg vandaag op verschillende plaatsen sterk is verwaarloosd en plaatselijk nog slechts als een smal pad zichtbaar is, doet geen afbreuk aan het historische en feitelijke gebruik ervan. Integendeel, de huidige toestand is mede het gevolg van het ontbreken van structureel onderhoud.

### 3. Historische toestand en geleidelijke achteruitgang

De oorspronkelijke dreef had een duidelijk en herkenbaar karakter en werd gevormd door een bomenrij met onder meer statige hoogstammige beuken. Vele jaren geleden verkregen de toenmalige eigenaars een kapvergunning om deze bomen te rooien en de dreef opnieuw aan te planten met hoogstammige bomen.

Na deze ingreep is het onderhoud van de dreef echter sterk verminderd. De nieuw aangeplante bomen zijn grotendeels afgestorven en de oorspronkelijke dreef is geleidelijk overwoekerd geraakt door bramen en andere begroeiing.

Daardoor is de oorspronkelijke doorgang op verschillende plaatsen sterk versmald. Waar vroeger sprake was van een duidelijke dreef, resteert vandaag op sommige plaatsen slechts een doorgang van ongeveer een halve meter breed, die bij nat weer bovendien moeilijk begaanbaar is.

Deze huidige toestand mag niet worden beschouwd als een aanwijzing dat het gebruik als wandelverbinding is verdwenen. De huidige fysieke toestand is veeleer het resultaat van jarenlange verwaarlozing en het ontbreken van een structureel beheer.

**4. Geleidelijke innames van het tracé**

In de loop der jaren zijn bovendien kleine delen van de oorspronkelijke dreef feitelijk ingenomen door eigenaars van aanpalende percelen. Daarbij gaat het onder meer om het plaatsen van houtvoorraden en composthopen en om het uitbreiden van tuinen.

Het feit dat bepaalde delen van het tracé vandaag gedeeltelijk zijn ingenomen, kan echter niet zonder meer worden gelijkgesteld met het verdwijnen van het gebruik of het openbare karakter van de verbinding. Integendeel, de aanwezigheid van een historisch herkenbaar tracé, gecombineerd met bewijs van langdurig gebruik door wandelaars en fietsers, vormt een belangrijk element bij de beoordeling van de bestaande situatie.

**5. Belang van het geheel van de bewijselementen**

Voor de beoordeling van het openbare karakter is het aangewezen om niet uitsluitend te kijken naar de huidige fysieke toestand of naar het ontbreken van een vermelding in de Atlas der Buurtwegen van 1841. Het bewijs dient te worden beoordeeld aan de hand van het geheel van de beschikbare gegevens.

Daarbij zijn onder meer volgende elementen relevant:

- historische kaarten en plannen waarop de verbinding of dreef herkenbaar is;
- historische en recente luchtfoto's;
- foto's van de bestaande toestand;
- bewijs van het langdurige gebruik door wandelaars en fietsers;
- eventuele vermeldingen op gemeentelijke of andere kaarten;
- documenten waaruit het historische bestaan en de inrichting van de dreef blijken;
- gegevens over het onderhoud, de toegankelijkheid en het gebruik doorheen de jaren;
- eventuele andere documenten waaruit blijkt dat de verbinding door het publiek als wandelweg werd beschouwd.

De verschillende bewijsstukken moeten daarbij niet noodzakelijk afzonderlijk doorslaggevend zijn. Hun gezamenlijke inhoud kan aantonen dat sprake is van een bestaande, langdurig gebruikte en voor het publiek functionele wandelverbinding.

**6. Belang van behoud als trage verbinding**

De verbinding tussen de Deurnevoetweg en de Borgeindstraat heeft bovendien een duidelijke meerwaarde binnen het lokale netwerk van trage wegen. In een groene gemeente waar onverharde wandelverbindingen relatief schaars zijn, is het behoud van bestaande trage verbindingen van belang.

De weg biedt een autoluwe en groene verbinding voor voetgangers en fietsers, en vormt een aanvulling op de bestaande wandel- en fietsmogelijkheden.

Het formaliseren en beschermen van deze verbinding zou bovendien kunnen voorkomen dat het bestaande tracé door verdere begroeiing, verwaarlozing of bijkomende feitelijke innames definitief verloren gaat.

**Conclusie**

Hoewel de trage weg tussen de Deurnevoetweg en de Borgeindstraat niet voorkomt in de Atlas der Buurtwegen van 1841, bestaan er verschillende aanwijzingen dat deze verbinding reeds gedurende een lange periode, en dit meer dan 30 jaar, als wandel- en fietsweg door het publiek wordt gebruikt.

Het langdurige feitelijke gebruik, het herkenbare historische tracé, de vroegere inrichting als dreef en de beschikbare historische en actuele bewijsstukken dienen gezamenlijk te worden beoordeeld bij de vaststelling van het openbare karakter van de verbinding.

De huidige slechte staat van het pad en de gedeeltelijke innames door aanpalende eigenaars mogen daarbij niet los worden gezien van de jarenlange verwaarlozing en het ontbreken van structureel beheer. Zij vormen geen afdoende reden om het langdurige gebruik en de functie van de verbinding als trage weg buiten beschouwing te laten.

Om die redenen wordt voorgesteld om de trage weg tussen de Deurnevoetweg en de Borgeindstraat formeel te erkennen en op te nemen als gemeenteweg, zodat de bestaande wandelverbinding kan worden behouden, beheerd en waar nodig hersteld in het belang van de toegankelijkheid en het lokale netwerk van trage wegen.

Bij dit voorstel worden de beschikbare historische documenten gevoegd die het bestaan, het tracé en het langdurige gebruik van deze verbinding ondersteunen. Dit aan de hand een aparte bijlage ‘Bewijsstukken – trage weg Borgeindstraat - Deurnevoetweg’.